

„Особенността на Румелия, пише отличния ни историк Иречекъ, се забѣлѣзваше само въ Пловдивъ и Бургасъ.“ (Съ туй той прави намекъ на грѣцкия колоритъ на тия краища). „Противъ триезичната столица, Пловдивъ, изстъпяше *Сливенъ*, като центъръ на българското национално движение“.

Слѣдъ общото рѣшение въ София за *комитетъ* (централенъ и таенъ) въ южна България, който да дѣйствиува като „народно правителство“ въ тая страна, да се сношава съ Княжеството, така щото Румелия и сѣверна България да бждатъ готови за всѣка евентуалностъ (вжъ Архивъ на възраждането, Т, II, стр. 3—4), разпоредено било да се свика едно събрание въ *Сливенъ* отъ прѣдставители на всички околии въ южна България. И тукъ *Сливенъ* се посочва като най-подходящъ градъ — центъръ на революционни директиви.

Вече на 25 априлий 1880 г. кметоветъ на Казанлъшкитѣ села избрали за свой прѣдставителъ на събранието въ *Сливенъ* *Ст. Костовъ*; тия на Чирпанскитѣ села — *Дръ Хакановъ*, на Ст. Згорскитѣ — *Д. Наумовъ*, на Пещерскитѣ — *К. Величковъ* и *Ач. Горанозъ*, на Сърнено-горскитѣ — *Дръ Странски* и т. н. Събранието въ *Сливенъ* трѣбвало да стане на 15 май (1880 г.). Първиятъ му протоколъ е отъ 16-и май, сжщата година. Заседанията ставали въ кжщата на *Х. Димитъръ Бояджиевъ*. Въ Пловдивъ всички очаквали, че събранието въ *Сливенъ* ще провъзгласи съединението (гл. протоколитѣ му, *ibid.* 12—17); тукъ се е разглеждалъ и въпроса: трѣбва ли да имаме гимнастически д-ва или резерва (*ibid.* 27). Вжъ по-нататкъ прѣпискитѣ на централнитѣ власти въ Пловдивъ съ сждебнитѣ и административнитѣ въ *Сливенъ* (*ibid.* 112—113, 162, 166, 205).

Въ тайното централно събрание въ *Сливенъ* сж се държали всичко петъ протокола (послѣденъ отъ 18-и май). Отъ сливенци, живо участие въ заседанията и дебатитѣ е взелъ *Х. Димитъръ Бояджиевъ*. Между прѣдставителитѣ отъ *Сливенъ* е билъ и *Д. Кавалджиевъ*. Тукъ сж участвували виднитѣ отсетнѣ български политици: *К. Величковъ*, *Дръ Стоиловъ*, *Ст. Стамболовъ* и т. н.

По тоя начинъ първиятъ конгресъ на съзаклятниците по *съединението* е станалъ въ *Сливенъ*. И отъ тукъ може да се види като каква роль е игралъ *Сливенъ* прѣзъ тия неуравновѣсени години и съ какво патриотично довѣрие сж се ползували неговитѣ граждани.

Прѣзъ априлъ 1884 г. изтичалъ служебния срокъ на генералъ-губерн. *Алеко Богориди*. На 26-и априлъ султана подписалъ назначението за такъвъ на *Гаврилъ-паша (Кръстевичъ)*, родомъ сжщо отъ Котелъ, до тогава висшъ турски сановникъ). На произведенитѣ тогава избори печелѣли *съединиститѣ* (консерваторитѣ). *Н. А. Начевъ*, до тогава сливенски префектъ, става директоръ на вжтрѣшнитѣ дѣла, а милици-